№ 67. Środa, 27 marca (8 kwietnia) 1874. № 67.

Prenumerata miejscowa: bez odnoszenia:
Na rok . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

# DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

**Kalendarz prawosławny.**

We czwartek, 28 marca (9 kwietnia), — *Wel.* św. Hariona p.
W piątek, 29 marca (10 kwietnia), — *Wel.* św. Marka.
W sobotę, 30 marca (11 kwietnia), — *Wel.* św. Joanna sp.

Słońce wsch. o godz. 5 min. 21; zach. o godz. 6 min. 44.

**Spostrzeżenia meteorologiczne**
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
*Dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1874 roku.*

| | Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0° | Temper. pow. podług Celsjusza | Wilgoć % | Kierunek wiatru |
|---|---|---|---|---|
| g. 7 | 746.8 | + 7.9 | 100 | północny. |
| 1 | 747.4 | + 9.4 | 91 | północny. |
| 9 | 747.5 | + 9.3 | 89 | spokojnie. |

**Kalendarz rzymsko-katolicki.**

We czwartek, 28 marca (9 kwietnia), — św. Marji Kleofy.
W piątek, 29 marca (10 kwietnia), — św. Ezechiela pr.
W sobotę, 30 marca (11 kwietnia), — św. Leona pap.

Wysokość wody na Wiśle stóp 9 cali 8.

**PRENUMERATA**
NA
**„DZIENNIK WARSZAWSKI"**
**w 1874 r.**

**Cena prenumeraty dla mieszkańców Warszawy.**

Bez rozsyłki: **na rok 9 rs.;—na 6 miesięcy 4 rs. 50 kop.;—na 3 miesiące 2 rs. 25 k.;—na 1 miesiąc 75 kop.**

Za przesyłkę do domu dopłaca się miesięcznie **5** kopiejek.

**Cena prenumeraty zamiejscowej.**

**Na rok 12 rs.;—na 6 miesięcy 6 rs.;—na 3 miesiące 3 rs.;—na 1 miesiąc 1 rs.**

**Prenumerata** przyjmuje się **w Warszawie,** w kantorze głównym Redakcji „Dzienników Warszawskich" przy ulicy Miodowej Nr. *487* (18).

## DZIAŁ URZĘDOWY.

* Najjaśniejszy Pan, 19 marca roku bieżącego, Najwyżej zatwierdzić raczył:

1. Przepisy o przyjmowaniu dobrowolnie wstępujących do wojska i o przechodzeniu przez nich służby, ułożone w rozwinięciu i uzupełnieniu oddz. I rozdz. XII Ust. o Obowiązku Służby Wojskowej.

2. Czasowe postanowienia o prawach służbowych dobrowolnie wstępujących do wojska, którzy wstąpili przed 1 marca roku bieżącego według obowiązujących do wydania pomienionej Ustawy przepisów.

3. Postanowienie o przyjmowaniu ochotników do służby wojskowej *).

Przepisy o przyjmowaniu dobrowolnie wstępujących do wojska i o przechodzeniu przez nich służby.

(Najwyżej zatwierdzone 19 marca 1874 r.).

1. Młodzi ludzie, odpowiadający warunkom, wskazanym w rozdziale XII Ustawy o Obowiązku Służby Wojskowej 1 stycznia 1874 r., przyjmują się jako dobrowolnie wstępujący do frontowej służby wojskowej do wszystkich oddziałów wojsk, w których według obecnie obowiązujących etatów, ustanowione jest mieć niższych stopni z dobrowolnie wstępujących; ale przy tem na początek, aż do czasu przejrzenia etatów, liczba oznaczonych w każdym oddziale wakansów dla dobrowolnie wstępujących, powiększa się do 4 na każdą kompanję, szwadron i baterję.

2. Wybór oddziału wojsk pozostawia się uznaniu samych dobrowolnie wstępujących, ale z zastrzeżeniem, że dobrowolnie wstępujący 3-ej kategorji (punkt 3 art. 173 Ustawy) przyjmują się nie inaczej, jak na wolne w oddziałach wakanse, a dobrowolnie wstępujący 1-ej i 2-ej kategorji, przyjmują się i nad komplet za oddzielnemi rozporządzeniami Ministerstwa Wojny.

W tym celu naczelnicy dywizij i równe im pod względem władzy osoby, w razie zajęcia w powierzonych im oddziałach wszystkich wakansów wyżej oznaczonych dla dobrowolnie wstępujących (punkt 1), obowiązani są wnosić przedstawienia do Sztabu Głównego o upoważnienie do dalszego przyjmowania nad komplet osób, należących do 1-ej i 2-ej kategorji dobrowolnie wstępujących.

*Uwaga.* Do gwardji, artylerji i wojsk artylerji przypuszczają się tylko dobrowolnie wstępujący 1-ej i 2-ej kategorji, przyczem przyjmują się do wyżej wspomnionych wojsk nie inaczej, jak za zgodą dowódców oddziałów, do których żądają wejść do służby.

3. Osoby pragnące wstąpić do służby wojskowej jako dobrowolnie wstępujący, podają o ich przyjęcie prośby według dołączonego do niniejszego wzoru na papierze stęplowym ceny 70 kopiejek, do dowódców pułków i innych osobnych oddziałów, którzy przedstawiają pomienione prośby z dokumentami właściwym naczelnikom dywizij, wojsk miejscowych, brygad, strzelców i saperów lub dowódcom brygad artylerji, do dalszego rozporządzenia o zaliczeniu proszących do służby.

*Uwaga.* W czasie wojny dobrowolnie wstępujący podają prośby o przyjęcie do gubernjalnych naczelników wojennych.

4. Przy prośbie o przyjęcie do służby, dobrowolnie wstępujący obowiązani są złożyć następujące dokumenta:

a) Świadectwo o zapisaniu się do rewiru powołania, udzielane na zasadzie art. 95 i 97 Ust. o Obow. Sł. Wojsk.,—a osoby wiejskiego stanu podatkowego—świadectwo od właściwego Zarządu Włościowego, że według zapisania do „*takiej a takiej*" włości, liczą się „*w takim a takim*" rewirze powołania i mają „*tyle a tyle*" lat wieku.

b) Deklarację rodziców, a w razie ich śmierci opiekunów lub kuratorów o ich zgodzeniu się na wejście do służby jako wolnowstępujących młodych ludzi, którzy jeszcze nie doszli do pełnoletności (21 lat).

c) Stosując się do art. 145 Ustawy, świadectwo będącego w służbie rządowej lekarza, że ani w budowie ciała, ani w stanie zdrowia nie ma wad, przeszkadzających, według Instrukcji Kompletom do Obowiązku Służby Wojskowej, do przyjęcia do służby wojskowej na dobrowolnie wstępujących (art. D Instrukcji).

d) Deklarację dobrowolnie wstępujących, że względem nich nie zachodzą okoliczności hańbiące, wymienione w art. 172 Ustawy o Obowiązku Służby Wojskowej.

e) Zobowiązanie rodziców lub krewnych utrzymywania swoim kosztem dobrowolnie wstępujących, wchodzących tak do wojsk gwardji i do kawalerji, jak i tych z wchodzących do innych wojsk, którzy pragną utrzymywać się z własnych funduszów.

f) Naukowe dyplomy, atestata lub świadectwa o ukończeniu kursu lub zdania równego egzaminu w zakładach naukowych pierwszych dwóch kategorij (dodatek do art. 53 Ustawy o Obow. Sł. Wojsk.), lub świadectwo ze zdania egzaminu z kursu sześciu klas gimnazjów, szkół realnych lub drugiej klasy seminarjów duchownych, lub nakoniec świadectwo właściwe o umiejętności przedmiotów, wymaganych przez oddzielny programat, ustanowiony dla wejścia jako dobrowolnie wstępujący 3-ej kategorji.

g) Poświadczone kopje na prostym papierze dokumentów wymienionych w poprzednich punktach *a* i *f*.

*Uwaga 1-a.* Wszystkie dokumenta oraz ich kopje powinny być pisane w języku ruskim; przytem dokumenta wymienione w punktach *b*, *c*, *d* i *e* niniejszego 4-go artykułu, piszą się na papierze stęplowym ceny 40 kopiejek.

*Uwaga 2-a.* Osoby pragnące wstąpić do służby w kawalerji armji, obowiązane są złożyć przy prośbach o ich przyjęcie, niezależnie od dokumentów wymienionych w niniejszym artykule, pieniądze na umundurowanie oficerskie w następującym rozmiarze: wstępujący do dragonów—200 rub., do ułanów — 250 rub. i do huzarów—350 rub.

5. Naczelnicy dywizij i wojsk miejscowych i naczelnicy i dowódcy brygad, po roztrząśnięciu złożonych przez dobrowolnie wstępujących próśb i dokumentów, przeświadczywszy się, że te ostatnie są zupełnie zgodne z ustanowionemi przepisami, oznajmiają w rozkazach o przyjęciu proszących do służby do tych oddziałów, do których pragną wstąpić (jeżeli w nich znajdują się wolne wakanse) na *szeregowców*, z zaliczeniem do tej kategorji dobrowolnie wstępujących, do której każdy będzie należał na zasadzie złożonego świadectwa o egzaminie z nauk, stosownie do art. 173 Ustawy o Obow. Sł. Wojsk., a następnie odsyłają do oddziałów, do których dobrowolnie wstępujący będą zaliczeni, prośby ich z wszystkiemi dokumentami. Jeżeli zaś nie ma wakansów, to należy postępować stosownie do art. 2-go.

6. Po otrzymaniu pomienionych rozkazów naczelników dywizij i wojsk miejscowych i naczelników i dowódców brygad w oddziałach wojsk i po przybyciu do nich dobrowolnie wstępujących, takowi zaliczają się ostatecznie do służby czynnej w tych oddziałach i bezzwłocznie odbierana jest od nich przysięga, drogą ustanowioną dla wstępujących do służby z powołania.

7. Po ostatecznem zaliczeniu dobrowolnie wstępujących do służby i odebraniu od nich przysięgi, naczelnicy oddziałów bezzwłocznie zawiadamiają o przyjęciu ich do służby właściwe Miejskie, Powiatowe i Okręgowe Kompleta do obowiązku służby wojskowej, stosownie do tego w jakich rewirach powołania liczą się osoby przyjęte do służby jako dobrowolnie wstępujący. Następnie świadectwa o zapisaniu do rewirów powołania lub świadectwa od Zarządów Włościowych, wymienione w punkcie *a* art. 4-go i atestaty lub świadectwa o wykształceniu naukowem zwracają się dobrowolnie wstępującym za własnoręcznemi ich pokwitowaniami, które również jak i inne dokumenta wymienione w poprzednim 4-ym artykule, oraz świadectwa z wykonanej przysięgi, zachowują się w aktach pułkowych Sztabów i innych oddziałów.

8. Dobrowolnie wstępujący zaliczeni na utrzymanie skarbowe, otrzymują ze skarbu żołd i wszelkie inne zaopatrzenie oznaczone w etatach dla niższych stopni w ogóle; ci zaś, którzy obowiązali się utrzymywać się własnym kosztem, aż do czasu awansowania ich na oficerów, nie otrzymują ze skarbu żadnego zaopatrzenia prócz broni, przyrządów naukowych i przedmiotów amunicyjnych; lecz w kawalerji i artylerji konnej, zaliczeni do liczby kompletowej na wakanse, nie są obowiązani posiadać własne konie; przyjęci zaś nad komplet powinni mieć swoje konie i nie otrzymują furażu.

*Uwaga.* W każdym pułku kawalerji należy utrzymywać dla dobrowolnie wstępujących, wchodzących na wakanse, 16 koni z tych, które wysłużyły termin, z udzielaniem na nie furażu ze skarbu na ogólnej podstawie.

9. Dobrowolnie wstępujący odbywają służbę w wojsku jednakowo z innymi niższymi stopniami odpowiednich stopni, uczestnicząc tak w instrukcyjnych i frontowych zatrudnieniach, jak i w robotach odbywanych w celu instrukcyjnym (saperskich, artyleryjskich i innych), ale nie wyznaczają się do robót gospodarczych, odbywanych w oddziałach wojsk.

10. Na dowódców pułkowych i odpowiednich im naczelników osobnych oddziałów, wkłada się obowiązek pod osobistą odpowiedzialnością opiekowania się dobrowolnie wstępującymi i czuwania nad nimi pod względem instrukcyjnym, dla prędszego wojskowego i naukowego wykształcenia pomienionych osób, jak i pod względem sprawowania się, sposobu życia i materjalnego otoczenia. Dla tego należy zaliczać dobrowolnie wstępujących do kompanij, szwadronów lub komend, które znajdują się w miejscach konsystowania pułkowych lub bataljonowych Sztabów, lokując nie mających prawa mieszkania w prywatnych mieszkaniach, w miarę możności, sposobem koszarowym. W koszarach zaś należy im wyznaczać, jeżeli to będzie *możliwe*, osobne lokale, nie zabraniając urządzać pomiędzy sobą oddzielnego artelu, z udzielaniem im w tym celu przypadających pieniędzy na przywarkę.

11. Dobrowolnie wstępujący awansują się na podoficerów nie na wakanse etatowe stopni podoficerskich w oddziałach wojsk, lecz nad wakanse, przyczem awans ich na podoficera dopuszcza się, obok spełnienia przez nich warunków wskazanych w art. 180 Ustawy o Obow. Sł. Wojsk., nie inaczej, jak po zdaniu egzaminu z wykształcenia frontowego, według oddzielnego programatu.

*Uwaga 1-a.* Dla zaliczenia dobrowolnie wstępujących do *zapasu* w stopniu podoficerskim, po wysłużeniu terminów służby czynnej (art. 173), powinni oni zdać egzamin według tegoż programatu.

*Uwaga 2-a.* Do awansu na fejerwerkera lub podoficera saperów dobrowolnie wstępujący zdają egzamin według oddzielnego programatu.

12. Pod względem przechodzenia kursu w szkołach junkrów i awansowania dobrowolnie wstępujących na oficerów, aż do czasu oddzielnego rozporządzenia, pozostają w swej mocy obowiązujące obecnie w tych przedmiotach przepisy. Ale przytem dobrowolnie wstępujący przyjmują się do szkół junkrów i *w stopniu szeregowca*, bez oddzielnego ograniczenia pod względem poprzedniego wysłużenia jakiegokolwiek bądź terminu we froncie, lecz nie inaczej jak po zdaniu egzaminu z wykształcenia frontowego według oddzielnego programatu. Dla uzyskania zaś awansu na oficera, obowiązani są wysłużyć w służbie czynnej termina, jakie są oznaczone dla każdej kategorji dobrowolnie wstępujących w art. 180 Ustawy o Obowiązku Służby Wojskowej.

*Dodatek do art. 3-go.*

Wzór prośby na Imię Najwyższe o przyjęcie do służby wojskowej.

Przenajjaśniejszy, Najpotężniejszy, Wielki Cesarzu Aleksandrze Mikołajewiczu, Samowładco Wszechrosyjski, Najmiłościwszy Panie.

Prosi (*wymienić rangę lub stopień proszącego, imię, imię ojca i nazwisko*) o co następuje:

Mając życzenie wstąpić do służby wojskowej Waszej Cesarskiej Mości z prawami dobrowolnie wstępującego i składając przy niniejszem, według specyfikacji, wszystkie wymagane w tym przedmiocie przez prawo dokumenta, najpoddanniej proszę (*dalej pisać od nowego wiersza*):

Aby rozkazane było niniejszą moją prośbę przyjąć i mnie wyżej wymienionego przyjąć do służby (*do takiego a takiego oddziału wojska*). Rok miesiąc i dzień. Należy do podania (*dowódcy takiego a takiego pułku lub innego osobnego oddziału*). Prośbę tę pisał (*wymienić rangę lub stopień i nazwisko tego kto pisał prośbę własnoręcznie*).

*Uwaga.* Proszący powinien podpisać punkta w taki sposób: po wyrazach: „najpoddanniej proszę," pisać: „*niniejszą*," a potem w końcu: „*prośbę taki a taki*" (wypisać rangę lub stopień, imię, imię ojca i nazwisko) *podpisał*." Następnie oznaczyć na prośbie miejsce zamieszkania.

---

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny, w St.-Petersburgu, 22 marca r. b., awansowany został, na wakans, dowódca Nowogieorgiewskiej komendy rzemieślniczo-inżynierskiej, porucznik *Kalinin* — na sztabs-kapitana; otrzymał urlop, jenerał-major z Orszaku Jego Cesarskiej Mości *Lachnicki*, do Rosji i za granicę, na sześć miesięcy.

---

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Ministerstwa Oświecenia Publicznego 18 marca r. b., wydelegowani zostali za granicę, w celu naukowym: dyrektor honorowy Warszawskiego muzeum sztuk pięknych *Karnicki* — na miesiąc; dziekan i zwyczajny profesor Cesarskiego Warszawskiego Uniwersytetu *Babczyński* — na czas letnich wakacij 1874 r.

---

* W № 69 *Gońca Urzędowego* zamieszczone jest Najwyżej zatwierdzone w kształcie próby, 9 marca 1874 roku, czasowe Postanowienie o zarządzie Krajem Zakaspijskim. Na zasadzie tego Postanowienia, Kraj Zakaspijski w granicach od Martwego Kułtuku na południe do rzeki Atrek (granicy Rosji z Persją) i od wschodniego brzegu morza Kaspijskiego do zachodniej granicy chaństwa Chiwińskiego, stanowi pod względem wojskowym i administracyjnym *Zakaspijski oddział wojskowy.* Do oddziału tego dołączają się i wyspy leżące w blizkości jego brzegów, koło półwyspów Buzaczi i Mangiszłaku (wyspy Kułały, Święta, Podgórna, Kirel, Długa i inne) i koło południowo-wschodniego wybrzeża (wyspy: Czeleken, Ogurczyńska i inne).

Szczegółowe rozgraniczenie oddziału od obwodu Uralskiego i chaństwa Chiwińskiego dokonywa się za porozumieniem się Głównodowodzącego armją Kaukazką z jenerał-gubernatorami orenburgskim i turkiestańskim.

Zakaspijski oddział wojskowy przyłącza się do Kaukazkiego okręgu wojskowego i podlega Głównodowodzącemu armją Kaukazką, tak pod względem wojskowym, jak i administracyjnym.

---

**Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.**

Minister Spraw Wewnętrznych uznał za możliwe dozwolić sprzedaż pojedynczych numerów gazety *Ruskij Mir*, zabronioną przez rozporządzenie z 22 lutego roku bieżącego.

## DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

### WIADOMOŚCI KRAJOWE.

*** Sprawozdanie Bielskiego kuratorstwa prawosławnego za 1873 rok.** W 1873 roku Bielskie (w gubernji Siedleckiej) kuratorstwo prawosławne rozpoczęło 6 rok swego istnienia. W tym roku w jego składzie było 15 członków, od których wpłynęło do kasy kuratorstwa w kształcie składek członków 82 ruble. Jednorazowych ofiar w roku sprawozdawczym było 3 rub. 50 kop., a od dzierżawcy folwarku Czesnówki, Najwyżej nadanego kuratorstwu, wpłynęło 258 rub. 70 kop. W ogóle wraz pozostałymi z poprzedniego 1872 roku 259 rub. 49½ kop., utworzyło się w roku sprawozoawczym 603 rub. 69½ kop. Rozrządzając sumą w porównaniu z poprzedniemi latami dość znaczną, kuratorstwo w roku sprawozdawczym uznało za możliwe rozszerzyć swoją działalność na korzyść uczącej się w miejscowych zakładach naukowych młodzieży, a mianowicie: przyjęło na całkowite swe utrzymanie—z mieszkaniem, opałem, światłem i praniem, stołowaniem, ubraniem i bielizną, w pierwszej połowie roku sprawozdawczego 5 uczniów miejscowego gimnazjum, a w drugiej połowie roku, przyłączyło do nich jeszcze 3 uczniów tegoż gimnazjum. Utrzymanie tych stypendystów kosztowało kuratorstwo w ciągu roku 422 rub. 75 kop. Oprócz tego kuratorstwo udzieliło w ciągu roku jednorazowych wsparć uczniom miejscowego seminarjum nauczycielskiego 50 rub. 75 kop., i przysposabiającemu się do wstąpienia do tegoż seminarjum czechowi—15 rub. W ogóle wydało w ciągu roku sprawozdawczego na wsparcie uczniom 485 rub. 50 kop.

Ponieważ na potrzeby ekonomiczne okazało się niezbędnem posiadanie planu i inwentarza pomienionego wyżej folwarku, przeto kuratorstwo wezwało do sporządzenia tego jeometrę p. Cegielskiego i wypłaciło mu, w kształcie zadatku, za robotę której się podjął 25 rub.

Nakoniec na drobne potrzeby kuratorstwo wydało w ciągu 1873 roku 4 rub. W taki sposób cały rozchód w 1873 roku wyniósł 502 rub. 50 kop. Zatem na 1 stycznia 1874 roku pozostało w kasie kuratorstwa remanentu 101 rub. 19½ kop.

### WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* Ciągnienie 3-ej klasy 122 Loterji Klasycznej, odbywać się będzie w dniu 3 (15) i 4 (16) kwietnia r. b. od godziny 10-ej z rana, w sali Banku Polskiego.

### STATYSTYKA KRYMINALNA.

(*Dokończenie* *).

Po pobieżnym przeglądzie siedmiu tabel dołączonych do sprawozdania Komisji Rządowej Sprawiedli-

*) Przepisy zamieszczone są poniżej; postanowienia zaś i postanowienie, oraz przepisy i programata dla odbywania egzaminów w zakładach naukowych osób pragnących wejść do służby, jako dobrowolnie wstępujący 3-ej kategorji, na zasadzie art. 171 i 173 punktu 3 Ust. o Obow. Sł. Wojsk., ułożone za porozumieniem się Ministerstwa Wojny z Ministerstwem Oświecenia Publicznego, będą zamieszczone w następnych numerach *Dziennika Warszawskiego*.

*) Patrz Nr. 57 *Dzien. Warsz.*

wości, uważamy za właściwe podać następujące dane, czerpane z tegoż sprawozdania.

Ze wszystkich przestępstw dochodzonych w ciągu 1872 roku najważniejsze były:

Za opór przeciwko rozporządzeniom Rządu i nieuległość władzy, z 907 spraw, skazano na kary 1,380 osób, w tej liczbie 1,007 osób właściwie za samowładność i samowolność, za co oznaczone są kary: areszt, kara pieniężna, a nawet nagana.

Za znieważenie władz i urzędników, z 607 spraw, skazano 473 osób, w tej liczbie 47 za ważniejsze znieważenia na kary surowsze, zaś 427 na lżejsze kary, a mianowicie: areszt, kary pieniężne i nagany.

Za opuszczenie kraju bez pozwolenia, z 586 spraw, skazano 261 osób, w tej liczbie 260 zaocznie, na pozbawienie wszelkich praw i wieczne z granic państwa wygnanie, lub w razie samowolnego powrotu do kraju, na zesłanie do Syberji na osiedlenie.

Za branie datków i przedajność, z 187 spraw, skazano 191 osób, w tej liczbie 86 włościan i czeladzi wiejskiej i tylko 9 urzędników.

Za różne mniej ważne przekroczenia służbowe, z 447 spraw, skazano 408 osób, w tej liczbie 335 za dopuszczenie ucieczki aresztantów podczas transportu; z tych 335 osób, tylko 15 było zostających w służbie, pozostałe zaś, byli to po prostu najemnicy, którym władze administracyjne poruczają transportowanie aresztantów, a którzy albo przez niedbalstwo, albo umyślnie dopuszczają ucieczkę tych ostatnich.

Za przeciwne prawu uchylanie się od obowiązków służby wojskowej, z 1,328 spraw, skazano tylko 150 osób, w tej liczbie włościan i czeladzi wiejskiej 77, wyrobników 41 i osób innych stanów 32.

Za fałszowanie kredytowych papierów rządowych i puszczanie ich w obieg, z 334 spraw, skazano na kary 10 osób.

Za defraudację towarów, z 207 spraw, skazano 175 osób, w tej liczbie 152 mężczyzn i 23 kobiet, pod względem zaś zatrudnień: włościan i czeladzi wiejskiej 64, handlujących 28, wyrobników 62 i osób innych stanów 21.

Za nieumyślne zabójstwo, 2,620 spraw, skazano 487 osób, w tej liczbie za zaniedbanie dozoru nad dziećmi, następstwem czego była śmierć w skutku wypadku, 313 osób, po największej części ze stanu włościańskiego i znacznie więcej kobiet (238) niż mężczyzn.

Za usiłowane samobójstwo, z 94 spraw, skazano 40 osób, w tej liczbie 24 mężczyzn i 16 kobiet; oprócz tego w roku sprawozdawczym było 203 wypadki dokonanego samobójstwa, w tej liczbie 172 przez mężczyzn i 31 przez kobiety; według rodzaju śmierci: powiesiło się 159 osób, utopiło się 16, zastrzeliło 11, zadało sobie śmierć narzędziami ostremi 7, otruło się 6, rzuciło się z wyniosłości 3 i zabiło się za pomocą zaczadzenia 1; pod względem wieku najwięcej było osób od 30 do 40 lat (64); dalej od 21 do 30 lat i od 40 do 50 lat prawie po równo (37 i 36); potem od 50 do 60 lat (32), mających więcej nad 60 lat (14), od 14 do 21 lat (13) i niemających lat 14 (7); pod względem oświaty było: nie mających żadnej oświaty 184, umiejących czytać i pisać 13, posiadających wyższą lub średnią oświatę 6; pod względem położenia familijnego: nieżonatych 94, żonatych prawie tyleż, mianowicie 93 i wdowców 16; z ogólnej liczby samobójstw przypada: na maj i listopad po 23, na czerwiec — 22, na sierpień i wrzesień po 19, na kwiecień, lipiec i październik po 18, na marzec — 17, na grudzień — 14, a najmniej na luty — 8 i na styczeń — 4.

Za uszkodzenie na zdrowiu, z 2,765 spraw, skazano 1,159 osób, w tej liczbie 1 osobę na karę główną 28 osób do rot aresztanckich lub domu roboczego, pozostałą zaś liczbę (1,130), za lekkie uszkodzenia na zdrowiu, bez rozmysłu, podczas bójki lub w gniewie, skazano na areszt i inne mniejsze kary.

Za podpalenie nieumyślne, z 571 spraw, skazano 345 osób, w tej liczbie 281 na areszt, a 64 na mniejsze kary; z ogólnej liczby skazanych, było 327 włościan i 18 stanu miejskiego.

Za kradzież, z 6,998 spraw skazano 2,705 osób; w taki sposób cyfry te stanowią prawie $^1/_4$ część wszystkich przestępstw dochodzonych w roku sprawozdawczym i osób skazanych za nie na kary. W ogólnej liczbie 2,703 osób skazanych na kary za kradzież było: mężczyzn — 2,276, kobiet — 429; z nich, ludności wiejskiej — 1,901, miejskiej zaś — 804; pod względem rodzaju zatrudnień: wyrobników — 1,194, włościan i czeladzi wiejskiej — 944, rzemieślników — 271, służących — 131, handlujących, szynkarzy i kramarzy — 93, innych stanów — 72; pod względem wieku: pełnoletnich — 2,228 i małoletnich — 477 (w tej liczbie do 14 lat — 25 i od 14 lat do 21 roku — 450); pod względem poprzedniej moralności: poprzednio niekaranych — 1,945, karanych poprzednio za kradzież — 675 i karanych poprzednio za inne przestępstwa — 85. Największa liczba kradzieży była w Warszawie, mianowicie 806, osób zaś skazanych za nie — 348. W stosunku ludności, która w Warszawie stanowi $^1/_{12}$ część całej ludności kraju, z ogólnej liczby 6,998 kradzieży w całym kraju dochodzonych, na Warszawę powinno było przypaść tylko 349, a z ogólnej liczby 2,705 osób skazanych w całym kraju z kradzież, na Warszawę powinno było przypaść tylko 135, gdyby warunki towarzyszące przestępstwom wszędzie były jednakowe.

Za oszustwo, z 465 spraw, skazano 105 osób, w tej liczbie 98 mężczyzn i 7 kobiet, a z nich 68 chrześcian i 37 żydów.

Za naruszenie przepisów ustawy o akcyzie, z 2,078 spraw, skazano 1,680 osób, w tej liczbie 1,347 mężczyzn i 333 kobiet; z nich, 995 żydów i 685 chrześcian; pod względem zaś zamieszkania 1,528 mieszkańców wsi i 152 mieszkańców miast.

Z innych mniej ważnych przestępstw zasługują jeszcze na wzmiankę:

Zabójstwa, których dochodzono 127, w tej liczbie popełnionych z rozmysłem — 27, umyślnych — 47, usiłowań i wspólnictw — 53; z tej liczby przypada na Warszawę — 10, na inne miasta — 11 i na wsie — 106; za te czyny skazano 36 osób, w tej liczbie 26 mężczyzn i 11 kobiet; z nich tylko 4 osoby umiejące czytać i pisać, pozostałe zaś bez żadnej oświaty.

Dzieciobójstwa, których dochodzono 145, ale w tej liczbie właściwych dzieciobójstw było tylko 119, w pozostałych zaś wypadkach obwinieni byli pociągnięci do odpowiedzialności za tajemne pochowanie zwłok dzieci urodzonych nieżywo, za nieprzeszkodzenie kobietom ciężarnym w ukryciu połogów i t. p. Z liczby 119 rzeczywistych dzieciobójstw przypada na Warszawę — 1, na inne miasta — 11 i na wsie — 107; karze za to przestępstwo uległo 62 osób tylko płci żeńskiej; w tej liczbie było: włościanek i czeladzi wiejskiej — 28, służących — 22 i wyrobnic — 12; pod względem wieku: pełnoletnich 53 i małoletnich 9.

Umyślnych podpaleń dochodzono 390, w tej liczbie 353 dokonanych podpaleń i 37 usiłowań i wspólnictwa w podpaleniu; skazanych za podpalenie było tylko 21 osób, w pozostałych zaś wypadkach śledztwo nie zdołało wykryć sprawców podpalenia. W liczbie skazanych za podpalenie było: pełnoletnich 13 i małoletnich 8 (do 14 lat — 7 i od 14 lat do 21 roku — 1); z nich mężczyzn 13 i kobiet 8; wszystkie te osoby były bez żadnej oświaty.

Rozbojów było 32 i za takowe skazano 10 osób, rabunków zaś 124 i za nie skazano 42 osób. Z tych 52 osób tylko 1 umiała czytać i pisać, inne zaś były bez żadnej oświaty.

W 1872 roku sądy ostatecznie rozstrzygnęły sprawy dotyczące 38,523 obwinionych, z nich uznano za niewinne — 4,132 osoby, uwolniono od odpowiedzialności dla braku dowodów i poszlak — 11,474, zreponowano sprawy z powodu pojednania się stron, odstąpienia spraw innym władzom lub śmierci obwinionych co do 10,923 osób i skazano na kary 11,994 osób; z tego powodu liczba skazanych była w stosunku do liczby osób obwinionych jak 1 : 32.

Roztrząsając porównawcze wykazy za siedm ostatnich lat, okazuje się, że w 1866 r. skazano na kary — 6,834 osób, w 1867 r. — 7,758, w 1868 r. — 9,325, w 1869 r. — 10,081, w 1870 r. — 10,356, w 1871 r. — 11,770, w 1872 r. — 11,994 *), czyli że w ciągu siedmiu lat liczba skazanych tak się przedstawia, że w porównaniu z 1866 r. prawie się podwoiła.

Dochodzeniem spraw za naruszenie przepisów ustawy o akcyzie, sądy karne znajmują się od czasu ogłoszenia pomienionej ustawy, to jest od 1867 roku i za te czyny skazały: w 1867 r. — 22 osoby, w 1868 r. — 286, w 1869 r. — 584, w 1870 r. — 1,187, w 1871 r. — 2,040 i w 1872 r. — 1,680 osób.

Za przekroczenia, za które ustanowione są kary w ustawie gminnej, sądy karne skazały 5,116 osób, uwolniły od kary — 3,297, odstąpiły sprawy wójtom gminy lub zreponowały je z powodu pojednania się stron i t. d. co do 5,476 osób, razem załatwiły sprawy co do 13,889 osób. Lecz cyfra ta stanowi tylko małą cząstkę całości, ponieważ do niej nie wchodzą sprawy przez same sądy gminne załatwione, czynności zaś tych sądów nie znajdują się pod kontrolą Komisji Rządowej Sprawiedliwości.

*) Cyfry te na pozór nie zgadzają się z wyżej przytoczonemi, na zasadzie szóstego wykazu; lecz ta różnica pochodzi z tego, że tu nie włączona jest liczba osób skazanych za przekroczenia, za które oznaczone są kary w ustawie gminnej.

## Z INNYCH GUBERNIJ.

* Najjaśniejszemu Panu spodobało się udzielić Najwyższe upoważnienie do niezwłocznego przystąpienia do napisania i wydania „Historji wyprawy chiwińskiej 1873 roku," pod głównem przewodnictwem dowodzącego wojskami okręgu turkiestańskiego i byłego wodza naczelnego wojsk, które działały przeciw Chiwie, jenerał-adjutanta von-Kaufmana 1-go, i pod kierunkiem bezpośrednim naczelnika sztabu okręgu turkiestańskiego, jenerał-majora z orszaku Jego Cesarskiej Mości, Trockiego.

Zarazem Najjaśniejszy Pan zezwolić raczył, ażeby praca pomieniona dedykowaną była „armji ruskiej."

Do udziału w pracach około napisania historji wyprawy chiwińskiej wezwani będą oficerowie sztabu jeneralnego z każdego z oddziałów trzech okręgów, które brały udział w wyprawie chiwińskiej, oraz niektóre osoby, które przedsiębrały podczas wyprawy badania naukowe.

„Historja wyprawy chiwińskiej 1873 roku", stosownie do nakreślonego programu, składać się będzie z czterech działów, następującej treści:

Dział I. Od początku posuwania się Rosji na Wschód do czasu podbicia Chiwy w 1873 r. Dział ten zawierać będzie: pogląd na wszystkie nasze stosunki i zatargi z Azją Środkową, od pierwszego zapoznania się z nią Rosji do początku wyprawy chiwińskiej; pogląd na chaństwo chiwińskie pod względem strategicznym i na rekonesanse przedsiębrane dla zbadania dróg prowadzących do Chiwy; przyczyny które spowodowały wyprawę chiwińską 1873 r.; plan jej wykonania; uorganizowanie i działania wszystkich oddziałów wyprawy do chwili zdobycia Chiwy.

Dział II. Od zdobycia Chiwy do początku odwrotu wojsk. Dział ten zawierać będzie wypadki podczas pobytu oddziałów w chaństwie i działania wojenne przeciw turkomanom.

Dział III, który obejmie okres odwrotu wojsk, zakończy właściwą część militarną „Historji;" w końcu przytoczone będą wnioski wyprowadzone z wyprawy chiwińskiej, mogące mieć bardzo ważny wpływ na sposób prowadzenia wojny w stepach.

Dział IV. Badania naukowe podczas wyprawy chiwińskiej 1873 roku: prace topograficzne, geodezyjne i meteorologiczne; wiadomości z dziedziny hidrologji i historji naturalnej; badania etnograficzne, statystyczne, lingwistyczne i historyczne.

Do dzieła tego dołączone będą plany, mapy, marszruty, legendy, rysunki, doniesienia i t. d.

Po wydrukowaniu „Historji wyprawy chiwińskiej" i po wypuszczeniu jej w świat, oznaczona będzie dla osób pozostających w służbie wojskowej, cena ile możności umiarkowana.

## Cesarskie Ruskie Towarzystwo Jeograficzne.

*(Protokół Ogólnego Zebrania z 6-go marca 1874 r.)*

W obecności Najdostojniejszego Prezesa Towarzystwa, Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza, i pod prezydencją wiceprezesa P. P. Siemionowa, znajdowali się na zebraniu: członkowie honorowi: Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Mikołaj Konstantynowicz, hrabia F. P. Liedke, A. J. Lewszyn, pomocnik prezesa J. A. Hagemeister, oraz 49 członków rzeczywistych i około 60 gości. Przy otwarciu posiedzenia, P. P. Siemionow miał następującą mowę, poświęconą pamięci zmarłego uczonego belgijskiego, Quetelet'a:

„Panowie! Od czasu ostatniego naszego posiedzenia, nauki wchodzące do zakresu naszej działalności poniosły stratę dotkliwą w osobie naszego zagranicznego członka honorowego, Adolfa Quetelet, który zyskał prawo do powszechnego naszego spółczucia, pod względem zarówno wysokiego stanowiska, jakie zajmował w dziejach nauki tegoczesnej, jak i stałego, szczerego swego spółczucia dla Rosji i dla jej postępów teraźniejszych na drodze rozwoju moralnego i naukowego.

„Adolf Quetelet przyszedł na świat w Gandawie, 22 lutego 1796 roku. W 19-m roku życia był on już profesorem liceum, w którym ukończył nauki, w 23-m roku życia otrzymał katedrę matematyki w Athenaeum brukselskiem i w 25-m obrany został członkiem brukselskiej akademji nauk.

„Odtąd rozpoczyna się szereg znakomitych prac młodego uczonego, które zyskały mu rozgłos, z początku jako astronomowi, następnie zaś jako poświęcającemu się nauce statystyki. Jemu zawdzięczać należy, że rząd postanowił w 1826 roku zaprowadzić w Brukseli obserwatorjum, którego urządzenie i kierunek powierzone zostały Quetelet'owi. Od roku 1834, Quetelet był sekretarzem dożywotnim akademji brukselskiej, od roku zaś 1841 stanął na czele nauki statystyki w Belgji, w charakterze prezesa centralnej komisji statystycznej. W 10 lat potem Quetelet wystąpił z projektem zgromadzania się kongresów statystycznych i podjął się inicjatywy urzeczywistnienia takowych, tak iż w 1853 roku otwarty został w Brukseli, pod jego prezydencją, pierwszy kongres statystyczny. Był to okres najświetniejszy działalności Quetelet'a w dziedzinie statystyki: instytucja jego pomysłu doszła do znakomitego rozwoju i sam Quetelet, biorąc udział w ośmiu kongresach, które odbyły się we wszystkich głównych stolicach Europy, mógł cieszyć się z urzeczywistnienia tego wpływu, jaki instytucja jego pomysłu wywarła na postępy statystyki w tych wszystkich państwach europejskich, w których odbywały się kolejno kongresy statystyczne.

„Zwiedzenie przez Adolfa Quetelet naszej stolicy w 1872 roku, wyrazy w jakich przemówił do naszego kongresu statystycznego, wynurzenie przez niego spółczucia dla Rosji za przyjęcie gościnne, jakiego doznał tu, zdanie jego o naszych skromnych pracach, — były ostatniem jego przemówieniem na korzyść nauki statystyki. Ktokolwiek znał osobiście Quetelet'a, zachował w pamięci nietylko jego nieograniczone, bezinteresowne zamiłowanie w nauce, która była jego gwiazdą przewodnią, lecz także rzadkie przymioty jego serca wzniosłego i wspaniałomyślnego.

„Nam, ruskim pracownikom na polu tej nauki, której on był poniekąd twórcą w jej teraźniejszem znaczeniu, przystoi uczcić jego pamięć tem, co było dla niego najdroższem, mianowicie gorliwą troskliwością o postępy statystyki w kraju, w którym witał on z tak serdecznem spółczuciem pierwsze kroki kongresów statystycznych, idące ręka w rękę z postępem oświaty i dobrobytu powszechnego w naszej ojczyźnie."

Następnie sekretarz Towarzystwa M. J. Wieniukow odczytał następujący referat:

W ciągu ostatnich dwóch miesięcy, dział wydawnictw ziemiańskich w naszej bibjotece, którego założenie datuje dopiero od sierpnia 1873 roku, zbogacił się nowemi znakomitemi nabytkami, tak, iż brakuje nam jedynie wydawnictw kilku urzędów ziemiańskich, do których udaliśmy się znowu z propozycją w tym względzie. Rada Towarzystwa, ceniąc takie względy ziemiaństwa, postanowiła wywdzięczyć się urzędom przez posłanie im wydawnictw Towarzystw. Takiż środek przedsięwzięty został względem komitetów statystycznych gubernjalnych, które z powodu szczupłości swoich środków, nie zawsze mają możność nabywania wydawnictw Towarzystwa. W ten sposób, od lutego 1874 roku, przystąpiono do urzeczywistnienia w rozległych rozmiarach tej części § naszej ustawy, która wkłada na Towarzystwo obowiązek rozpowszechniania opracowywanych przezeń wiadomości o Rosji.

Z innych nabytków bibljoteki, która reorganizowana jest czynnie na nowych zasadach, wspomniemy o pierwszych zeszytach „Podróży w Kokanie," A. P. Fedczenka, która to praca wydawana jest wspaniale przez moskiewskie Towarzystwo miłośników przyrodoznawstwa i antropologji. My zaś wydaliśmy III tom „Pamiętników oddziału etnografji" i trzy pierwsze zeszyty „Wiadomości Towarzystwa" za 1874 rok.

Z innych przedsięwzięć naukowych Towarzystwa, Rada zwracała główną uwagę na dozwoloną Najwyżej wyprawę do ujść Amu-Darji. Osobne komisje oddziałów Towarzystwa opracowały serję kwestij, na które wyprawa ma zwrócić uwagę, i wskazały te środki materjalne, które zapewnią powodzenie w rozstrzygnięciu zadań naukowych. Główna uwaga zwrócona została naturalnie na zbadanie klimatologji kraju z tak odrębnym charakterem, jak okolice nad dolnym Oxusem, i w tym celu powzięto zamiar założenia tam dwóch stacij meteorologicznych, które mają robić zarazem spostrzeżenia hidrologiczne. Lecz oprócz tego, mają dojść do znacznego rzwoju pomiary na całej przestrzeni pomiędzy ujściami Syr i Amu-Darji, jak również badania pod względem historji naturalnej kraju, składu i bytu jego ludności. Z Najwyższego rozkazu, promień działalności wyprawy ma ograniczyć się na prawym brzegu Amu-Darji, od granic Bucharji do ujścia; nie zostaje atoli wyłączona możność przechodzenia, kilku przynajmniej członkom wyprawy, do chaństwa chiwińskiego. Na wydatki na całe przedsięwzięcie Najmiłościwiej przeznaczono 20,000 rs. z kontrybucji chiwińskiej, i obecnie suma ta podzielona już została przez Radę pomiędzy rozmaite oddziały wyprawy. Naczelnikiem wyprawy będzie członek honorowy, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Mikołaj Konstantynowicz, pomocnikiem zaś jego, członek rzeczywisty, pułkownik Stoletow. Co się tyczy działalności naukowej, zapewniono już sobie pomoc w pracach wyprawy ze strony jeometrów, meteorologów, hidrografa i rysownika; dla badań zaś z dziedziny historji naturalnej, etnografji i statystyki, prowadzą się już układy z niektórymi specjalistami, znanymi z prac naukowych. Wyprawa będzie mogła prawdopodobnie opuścić Petersburg w połowie kwietnia, z wyjątkiem tych członków, którzy nie oświadczyli się jeszcze z chęcią wyjazdu, zwłaszcza zaś tej osoby, która ma dokonywać badania z dziedziny historji naturalnej, takowe bowiem są łatwiejsze w stepach Azji środkowej w jesieni, w zimie i na wiosnę, niż w lecie.

Od naszego znanego podróżnika, M. M. Mikłuchi-Makłaja, otrzymano wiadomość z 13 grudnia 1873 r., jeszcze z Buitentzorga; lecz z późniejszych doniesień doktora Beccari, ogłoszonych w „Buletynie" włoskiego Towarzystwa jeograficznego, oraz z niektórych wiadomości prywatnych wnosić wypada, że p. Mikłucha-Makłaj znajdował się już w końcu grudnia w drodze do Nowej Gwinei. Przysłany przez tego podróżnika artykuł o niektórych, ważnych pod względem etnograficznym, zwyczajach papuasów, ogłoszony będzie w „Wiadomościach Towarzystwa."

Członek-spółpracownik E. K. Ogorodnikow odczytał, na dwóch posiedzeniach oddziału etnografji, wyjątki z swojej obszernej pracy: „Północo-wschód Rosji podług księgi Wielkiej Mapy." Praca ta jest drugą częścią obszernego dzieła przedsięwziętego przez p. Ogorodnikowa do wyjaśnienia znanego zabytku starożytnej literatury ruskiej, i wraz z pierwszą częścią, wydrukowną już w 1868 r. w „Pamiętnikach" oddziału etnografji, obejmuje całą prawie północną część Rosji, z zaznaczeniem rezultatów badań na nowej mapie.

W oddziale jeografji fizycznej postawiony został przez członka rzeczywistego A. J. Głuchowskiego wniosek w przedmiocie dokonania niektórych badań naukowych na przestrzeni pomiędzy morzami Aralskiem i Kaspijskiem. Wniosek ten, przedstawiający wielki interes, roztrząśnięty zostanie szczegółowo, i do pomocy w jego urzeczywistnieniu wezwane zostaną prawdopodobnie oddziały Towarzystwa: orenburgski i kaukazki. Oddziałowi zaś jeografji fizycznej nadesłane zostały wykazy spostrzeżeń meteorologicznych, dokonanych przez topografa Nieprincewa podczas marszu oddziału mangyszłackiego do Chiwy.

Oddział statystyki pracuje w dalszym ciągu gorliwie nad wydaniem prac wyprawy zbożowej i „Wykazu materjałów do zbadania drobnego przemysłu w Rosji." Ta ostatnia praca jest nadspodziewanie znacznie obszerniejsza, aniżeli była zakreślona w projekcie pierwotnym; dla pokrycia przeto kosztów jej wydania, Towarzystwo zmuszone jest udać się z prośbą o pomoc do Ministerstwa Finansów, przy którem istnieje komisja do zbadania drobnego przemysłu w Rosji.

Po odczytaniu tego referatu przez p. Wieniukowa, jenerał amerykański Heyne, znany z podróży w Japonji, zakomunikował bardzo ciekawe wiadomości o postępach jakie czyni ten kraj. Zaczął on od poglądu na położenie jeograficzne archipelagu japońskiego, podobne pod wielu względami do położenia Wielkiej Brytanji i mogące przeto uczynić z japończyków wielki naród żeglarski; następnie wspomniał o klimacie, przedstawiającym przejścia od zimna do ciepła umiarkowanego, z wielką przewagą wilgoci, co przyczynia się w znacznej mierze do urodzajności gruntu japońskiego, niezależnie od jego uprawy i znawożenia, które doprowadzone są w Japonji do takiej doskonałości, że Liebig uważał je jako wzór godny naśladowania przez wszystkie inne kraje, czyniący zadosyć wszelkim wymaganiom nauki. P. Heyne przeszedł potem do charakterystyki ludu japońskiego, który jest rasą najmniej mięszaną ze wszystkich istniejących na kuli ziemskiej ras ludzkich. Japonja nie była nigdy podbita przez obce ludy, i okoliczność ta przyczyniła się do rozwinięcia w japończykach w wysokim stopniu dumy narodowej i gorącego patrjotyzmu. Cudzoziemcom wolno było przemieszkiwać w Japonji; lecz od połowy XVII wieku, intrygi polityczne jezuitów spowodowały wygnanie z kraju wszystkich katolików europejskich i wzbronienie wyznawania wiary chrzescjańskiej. Pozostali sami tylko holendrzy, i trwało to do roku 1854, w którym kommodorowi amerykańskiemu Perry po-

wiodło się zawrzeć umowę, na mocy której otwarte zostały na początek dwa porty: Simoda i Nagasaki. Wkrótce potem inne narody pozawierały podobneż konwencje, od roku zaś 1859 istnieje wielka kolonja europejska o 25 wiorst od Jeddo, w miejscu gdzie znajdowała się uboga wioska rybacka Jokohami. Po pierwszych latach nieprzyjaźni i niedowierzania, okazywanych przez część ludu względem przesiedleńców z Zachodu, wpływ cywilizacyjny tych ostatnich przemógł i japończycy jęli się zaprowadzać gorliwie reformy na wzór europejski. Zwłaszcza młody Mikado i jego małżonka przyczyniają się wielce, własnym przykładem, do przeobrażenia narodu. Za podstawę reform przyjęto rozległy projekt oświaty ludowej, postanowiono bowiem założyć 8 uniwersytetów, 156 gimnazjów i 32,000 niższych zakładów naukowych. Profesorowie i nauczyciele dla tych zakładów kształcą się bądź w Europie i Ameryce, bądź też w kraju, pod kierunkiem profesorów zagranicznych. Reforma floty i armji dokonana została także z zdumiewającą szybkością. W ciągu 11 miesięcy, instruktorzy pruscy zdołali uorganizować z nowozaciężnych ośm dobrze wyćwiczonych bataljonów. flota japońska odbywała już żeglugę do brzegów Chin i pełni służbę przybrzeżną w własnym kraju. Kodeks praw, który był nadzwyczaj ostry, ulega zmianom, z zastosowaniem się do kodeksu francuzkiego. Zwyczaje stają się podobnemi do europejskich, do czego przyczyniają się zwłaszcza kobiety, z których niejedna kształciła się w Europie i Ameryce. P. Heyne zakończył swój odczyt, który wypowiedział w języku francuzkim, wykazaniem trwałości postępów ludu japońskiego, dzięki mianowicie czynnemu udziałowi kobiet w uszlachetnieniu zwyczajów i obyczajów.

W końcu posiedzenia, w skutku dokonanego balotowania, obrani zostali na członków rzeczywistych: pp. Masłakowiec, Kozaczek i Zinger, na kandydatów zaś do następnych wyborów podano: pp. Andrejewa, Białostockiego, Wakułowskiego, Docksa, Launitza, Mackenzie Jolles'a, Nikiforowa, Poznańskiego i Stepanowa.

—

* Cesarskie Towarzystwo mineralogiczne wydeleguje w tym roku do powiatu powienieckiego, w gubernji ołonieckiej, członka rzeczywistego Towarzystwa, profesora Cesarskiego uniwersytetu petersburgskiego A. A. Inostrancewa, dla dokonywania w dalszym ciągu rozpoczętych przez niego **badań geologicznych**.

## TELEGRAMY

### DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

* **Bayonna, 7 kwietnia. Atak na Abanto rozpoczął się od silnej kanonady, szturm jest spodziewany; burza na morzu przeszkadza flocie brać udział w ataku. Gerona zapłaciła Sabalsowi kontrybucję. Służba celna zaprowadzona została w Lajunguiere na korzyść Don Karlosa.**

## WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Podajemy te ustępy z odpowiedzi króla Wiktora Emanuela, na które prasa perjodyczna zwraca szczególną uwagę. Odpowiadając na powinszowania senatu, król powiedział:

„Wielkie zadanie narodowe spełnione zostało dzięki tej okoliczności, że potrafiliśmy pogodzić własną niepodległość z poszanowaniem należnem niepodległości innych, jak również przywrócenie praw państwa z poszanowaniem dla religji".

Do izby deputowanych król przemówił w tych słowach:

„Parlament dał wielki przykład, jak wolność może pozostać nietkniętą w obec zupełnej zgodności pomiędzy rządem i reprezentantami narodu."

Odpowiadając na życzenia złożone przez reprezentantów gmin i prowincij, król powiedział, że rozrzewniają go do głębi serca te niewymuszone demonstracje ze strony ludności. Zjednoczenie Włoch jest rękojmią pokoju Europy. Rzym stawszy się stolicą Włoch, powoduje się wzniosłemi zasadami cywilizacji i religji. Po Bogu, Włochy zawdzięczają swą jedność cnotom narodu włoskiego. Wolność budzi pełne chwały tradycje zarządu municypalnego. Samorząd miejscowy, podległy jedności narodowej, jest źródłem pomyślności. W końcu król wynurzył szczerą wdzięczność pamięci swego ojca, który nadał konstytucję i podjął się inicjatywu w dążeniu do niepodległości narodowej.

W liczbie podarunków, ofiarowano Wiktorowi-Emanuelowi wspaniałą strzelbę myśliwską z fabryki Richarda, ozdobioną inkrustacjami i cyzelowaniami. Na kolbie znajduje się wyrobiony w kształcie płaskorzeźby herb sabaudzki ze szczerego złota. Dwie gilze do ładunków, zrobione z tegoż metalu, mają wypisane dwie daty pamiętne: 25 marca 1849 roku, w którym król wstąpił na tron, i datę jego wejścia do Rzymu. Futerał na karabin jest z hebanu, z ozdobami z srebra. Na srebrnej tablicy znajduje się napis, że strzelba ofiarowana została królowi przez osoby służące przy dworze, w dniu 25-letniego jubileuszu jego panowania.

* Gazety wychodzące w Palermo donoszą, że w okolicach tego miasta ukazały się bandy rozbójników. Po kilku rabunkach dokonanych w okolicach Cefalo, rabusie udali się do zamku Cammisoni, ażeby wziąść barona Porcari jako zakładnika. Władze miejscowe powzięły o tem wiadomość i posłały tam silny patrol. Ten ostatni spotkał rabusiów, którzy wzięli już byli do niewoli barona Porcari. Wszczęła się walka. Jakkolwiek rozbójników było znacznie więcej niż żołnierzy, wszelakoż ci ostatni zmusili ich do ucieczki, lecz rabusie zdołali porwać znowu barona. Z żołnierzy jeden został zabity i jeden raniony. Całe miasto jest nadzwyczaj oburzone tym wypadkiem.

* Dnia 10 marca, czciciele Mazziniego obchodzili uroczyście drugą rocznicę iego zgonu. Z tego powodu miały miejsce demonstracje. Najświetniejszą była manifestacja w Genui, gdzie obnoszono procesjonalnie 116 chorągwi rozmaitych cechów miejscowych. Procesja udała się na grób Mazziniego, w asystencji ogromnych tłumów ludu. W Rzymie, pełnomocnicy rozmaitych Towarzystw zgromadzili się na Kapitolu i uwieńczyli popiersie Mazziniego wieńcem wawrzynowym. Syndyk, signor Pianciani, uczcił w kilku wymownych słowach pamięć zmarłego.

* Zawiązuje się w Rzymie Towarzystwo mające zbudować drogę żelazną z Neapolu do krateru Wezuwiusza. Towarzystwo to stara się już u rządu o koncesję. Inżenjer Galanti podjął się zbudowania maszyny szczególnego systemu, do jazdy na pochyłości. Koszta budowy drogi wyniosą 3 do 4 miljonów franków. Przedsięwzięte zostaną wszelkie środki ostrożności dla zapobieżenia niebezpieczeństwu od wybuchów wulkanu.

* Marszałek Serrano wznowił dnia 3 kwietnia atak na Abanto; z tem wszystkiem jednak telegram przynoszący nam tę wiadomość mówi o samej tylko kanonadzie; zapewne przeto głównodowodzący nie myśli przystąpić do wykonania ataku aż dopiero wtedy, gdy działanie artylerji zostanie już posunięte do tyla, iż dozwoli napaść bezpośrednio na pozycję nieprzyjacielską z większemi widokami powodzenia i mniejszem narażeniem się na straty. Zdaje się, że pod temi obydwoma względami, książę de la Torre i jego główniejsi jenerałowie okazali w dniach 25, 26 i 27 marca, osobliwszą nieroztropnośc i brak przewidywania niepojęty prawie. To też wszystkie korespondencje przyznają jednozgodnie, iż jeśli nawet jakieś rzeczywiste korzyści zostały osiągnięte, to kosztowały one zbyt drogo. „Pp. Primo de Rivera i Loma, zdaniem korespondenta do dziennika *Temps*, okazali się więcej niż nieroztropnymi, działali bowiem z odwagą szkodliwą. Uniesieni przez rodzaj bohaterskiego szaleństwa, ci dwaj ulubieńcy armji zapomnieli o tem, że dowódcy korpusów nie mają prawa biedz na przeciw kul, chyba tylko w wypadkach ostatecznych i bili się obadwa, nie jak jenerałowie, lecz jak oficerowie zwykli. Sam nawet książe de la Torre uległ był takiemuż pociągowi i narażał się za nadto, choć tego nie było potrzeba. Co się tycze brygadjerów, pułkowników, dowódzców bataljonów, kapitanów i poruczników, wszyscy oni zdawali się szukać śmierci—więc też zginęło ich tak wielu, iż obecnie kadry zdezorganizowane zostały." Telegram przesłany przez korespondenta do dziennika „Standard" z dnia 3 kwietnia wieczorem, zapewnia iż dwaj adjutanci marszałka Serrano, w towarzystwie trzech korespondentów dziennikarskich, jeździli 2-go t. m. do obozu karlistów, lecz że przedmiot ich posłannictwa dotąd jeszcze jest tajemnicą. Wiele osób przewidywało, że wypadek tego widzenia się będzie bardzo ważny—i tej to właśnie wizycie przypisują opóźnienie w rozpoczęciu dalszych kroków wojennych. Miałożby iść o zamiar zawarcia tak zwanego *convenio?* Wciąż jeszcze podejrzewają księcia de la Torre, iż myśli o załatwieniu walki w przyjacielski sposób, a przecież trudno odgadnąć, jakiego rodzaju załatwienia spodziewać się można z Don Karlosem, który nie może przyjąć żadnego innego układu, prócz takiego, który by mu otworzył bramy Madrytu. Zresztą, przypuszczając nawet że adjutanci marszałka Serrano, wysłani do obozu karlistów, mieli istotnie jakąś misję w tym rodzaju, to oczywiście posłannictwo to nie miało powodzenia, skoro atak na pozycje zajmowane przez wojska pretendenta wznowiony został.—Garnizon Bilbao wykonał wycieczkę i zdobył trzodę bydła. Jest to jedna więcej szansa wygranej dla marszałka Serrano.

### Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 4 kwietnia.* Były minister Beulé zmarł. Depesza karlistowska donosi, że Tristany napadł niespodzianie, w pobliżu Calaf, na 600 republikanów i wziął ich do niewoli bez walki.

* *Madryt, 4 kwietnia.* Wczoraj rozpoczęło się na nowo bombardowanie pozycij na Abanto.

* *Lizbona, 3 kwietnia.* Kortezy odbyły dziś ostatnie swe posiedzenie. Termin rozpisania nowych wyborów na deputowanych nie jest jeszcze znany.

* *Bern, 4 kwietnia.* Władze sądowe wzbroniły jak najsurowiej wszelkich procesij i pielgrzymek do księży z gór Jura, którzy schronili się do miast pogranicznych francuzkich.

* Gazety włoskie podają następujące zestawienia statystyczne. **Król Wiktor-Emanuel** przed 25 laty panował nad państwem z 14 prowincij złożonem, na przestrzeni 75,323 wiorst kwadr. z 4,917,087 mieszk., obecnie zaś jest królem 69 prowincji, zajmujących przestrzeń 296,012 wiorst kw. z ludnością 26,801,154 ludzi. W r. 1849 miał pod sobą 132,089 żołnierzy piechoty i 12,985 kawalerji, obecnie zaś pod jego rozporządzeniem znajduje 550,035 wojsk regularnych, 200,652 rezerw i 27,277 kawalerji. Przed 25 laty flota handlowa Włoch składała się z 3,467 statków, obecnie zaś z 31,986 okrętów.

—

* Redakcja gazety *Ruski Mir* otrzymała **zeszyt na próbę czasopisma Studia Fizyczne** („Physische Studien"), które będzie wychodziło pod redakcją radcy stanu Aleksandra Aksakowa, przy współudziale niemieckich i innych uczonych, jednocześnie w Lipsku (Oswald Mutze) i w Nowym Jorku (Ernest Steiger). Pismo to będzie poświęcone przeważnie badaniu mało znanych zjawisk życia duchowego, do czego dotychczas, według dołączonego do zeszytu na próbę ogłoszenia, jeszcze nie istniał organ specialny. Zjawiska te w czasopismie p. Aksakowa będzie się dzieliły na: 1) zachodzące przy stanie czuwającym subjekta—halucynacje, złudzenie uczuć, przeczucie; 2) zachodzące przy nieczuwającym stanie subjekta—naturalny sen i sny, anormalny sen z lunatyzmem, jasnowidzeniem i innemi zjawiskami tak zwanego magnetyzmu zwierzęcego czyli mesmeryzmu; 3) zjawiska charakteru mięszanego zachodzące tak przy czuwającym jak i przy nieczuwającym stanie subjekta, to jest zjawiska spirytyzmu. Pan Aksakow w swem wyjaśnieniu od redakcji wypowiada zdanie, że zjawiska spirytyzmu powinnny stanowić przedmiot ścisłych badań naukowych, w obec czego obiecuje zwrócić na nie w swem czasopismie szczególną uwagę. W tym celu będą w nim znajdowały się trzy specjalne rubryki: oddział dotyczących spirytyzmu historycznych wiadomości i doświadczeń, oddział teoretyczny i polemiczny i oddział nowości. W liczbie współpracowników są wymienieni: profesor W. Crooke w Londynie, dr. Fr. Hofman w Würzburgu, doktor Max Perthy w Bernie, profesor Butlerow w Petersburgu. Pierwszy zeszyt zawiera: sprawozdanie londyńskiego komitetu Towarzystwa djalektycznego o spirytyzmie; spirytualizm w obec współczesnej nauki, W. Crooke; dowody realności zjawisk patologicznych, artykuł Butlerowa; mesmeryzm, jasnowidzenie i spirytualizm Alfreda Russela; sprawozdanie o dziele Scheichmüllera: „O nieśmiertelności duszy," artykuł profesora Fr. Hofmana.

—

* **Kwestja religijna w Japonji,** będąca niewyczerpanym przedmiotem rozmów w tym kraju, wejść ma wkrótce w nową fazę na zasadzie projektu ułożonego przez członków wydziału spraw religijnych. Z jednej strony buddyści, z drugiej zaś misyonarze chrześcijańscy będą wiedli z sobą spory teologiczne, co dziesięć dni przez długie lata; dysputy ich spisywane skrzętnie przez stenografów, mają być następnie ogłaszane w specjalnych czasopismach wydawanych w kilku językach, aby publiczność sama mogła osądzić, która z dwóch religij jest prawdziwszą.

—

* **Welocypedy i gołębie.** W Paryżu zaczęto używać welocypedy do przesyłania depesz z giełdy do bióra telegraficznego na ulicy Grenelle. Za kurs tam i napowrót, w odległości czterech i pół wiorst, płacą dwa franki i posłaniec powraca za 25 minut. Podczas sądu nad Bazainem, sprawozdania o posiedzeniach dostarczano *Monitorowi* z Wersalu welocypedami, które prześcigały pociągi kolei żelaznych. Każdy kurs kosztował 25 franków. Obecnie wiadomości z Wersalu przesyłają wielu gazetom paryzkim za pomocą gołębi, których codziennie wypuszczają z Wersalu od godziny drugiej do trzeciej około trzydziestu par. Odległość pomiędzy obydwoma miastami, około dwudziestu wiorst, gołębie przebywają w dwadzieścia minut.

—

* **Protestacja przeciwko trunkom gorącym w Ameryce.** Pijaństwo stanowi, jak wiadomo, klęskę nie tylko naszego kraju. Ta zgubna słabość nie ze wszystkiem jest wytępiona w Anglji, i w dość silnym stopniu grasuje w Stanach Zjednoczonych. Ale w Nowym Świecie wywołała przeciwko sobie takie zjawisko, podobnego któremu historja nie przedstawia w naszej starej Europie: tam, przeciwko pijaństwu powstały kobiety. W zeszłym miesiącu, w stanie Ohio, rozpoczęta została, według doniesienia gazet, wyprawa krzyżowa przeciwko trunkom spirytualnym i w krótkim czasie objęła kilka stanów. Pierwszym apostolem tego ruchu, jego Piotrem Pustelnikiem, był doktór Luys, a za nim poszedł niejaki Van-Pelt, nawrócony na drogę prawdy szynkarz. Obydwaj oni przechodzą ze wsi do wsi, z miasta do miasta, apostołują, czytają, zbierają pułki kobiet oblegające od rana do nocy szynki. Oblężenie to nacechowane jest błaganiami, hymnami i wezwaniami, i pod wpływem tych demonstracij miejsca sprzedaży trunków stają się pustemi, zamykają się. Apostołowie, zachęceni powodzeniem, postanowili atakować najludniejsze stany środkowe. W Springfield, mieście mającem 20,000 ludności, utworzył się gorliwy komitet z 40 kobiet i rozpoczął oblężenie oberż, kawiarni i miejskich szynków. Nakoniec ruch rozszerza się w Jndjanie i innych stanach środkowych. Sprzedający trunki, usiłowali protestować, ale kobiety nie uspokoiły się i nie straciły energji. Szynki zamykają się codziennie dziesiątkami, secinami. Teraz trudno jeszcze przewidzieć czem skończy się ta niesłychana agitacja, możliwa jedynie tylko w Ameryce. Gazety z początku traktowały tę sprawę humorystycznie i spoglądały na nią jako na zjawisko przelotne, nawet wprost szydziły z tego. Ale to nie osłabiło energji amerykanek: błaganiami i łzami osiągnęły to, co napróżno usiłowali mężczyzni poskromić środkami prawodawczemi. Słabe kobiety, które przedtem nie mogły znieść zimna, stoją teraz całe godziny w błocie, na deszczu i śniegu i swemi hymnami i błaganiami niezmordowanie oblegają szynkarzy. I jakkolwiekbądź wyśmiewałyby się dzienniki z tych meetingów damskich przy szynkach, trzeba przyznać—że w nich jest poważna, a nawet bardzo poważna strona, wcale nie śmieszna, lecz przeciwnie, godna poszanowania.

—

* **Ceny win** wszelkich gatunków we Francji znacznie zaczęły spadać. Obniżka doszła do 30%, lecz podług wszelkiego prawdopodobieństwa, na tym stopniu nie pozostanie.

—

* Pewna kobieta w Cincinnati (w St. Zjed.) zyskała rozgłos w skutek różnych artystycznych **wyrobów rzeźbiarskich z masła krowiego.** Wystawiona np. przez tą artystkę-samouczkę statua Maryi Stuart wywołała powszechny zachwyt. Kobieta ta nieotrzymała żadnego wykształcenia technicznego.

Redaktor, **Mikołaj Berg.**

## PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

### Warszawa dnia 27 marca (8 kwietnia).

### Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we środę, opera w 4 aktach. **Halka.**—Początek o godzinie 7 i pół.—*Wczoraj*, było osób 845.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, we środę, komedja w 4 aktach, **Safanduły.**—Początek o go-dzinie 7 i pół. — *Wczoraj*, było osób 250.

* *Jutro*, we czwartek, w piątek i w sobotę, — *z powodu ostatnich dni Wielkiego Tygodnia (według star. stylu), widowiska w obu Teatrach dane nie będą.*

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś*, we środę, **Koncert słynnych śpiewaków** z Pesztu, p. *Mutzbauer* z córką swą panną *Rozą* oraz panny A. Kossari i p. Lebourd, z muzyką P. Stankiewicza. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — Cena wejścia kop. 45.

### Przyjmowanie chorych.

**Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:**

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha. — Profesor *Girsztowt.*

W chorobach chirurgicznych, we środy i soboty od godziny 9 do 10, w szpitalu Dzieciątka Jezus. — Profesor *Kosiński.*

W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha. — Profesor *Lambl.*

W chorobach wewnętrznych, we środy i piątki od godziny $11^1/_2$ do $12^1/_2$, w szpitalu Dzieciątka Jezus. — Profesor *Andrejew.*

W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, we środę i w niedzielę od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki i piątki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza. — Profesor *Trautvetter.*

W chorobach ocznych, codziennie od godziny 1 do 2, w szpitalu Ś-go Ducha. — Docent *Wolfring.*

—

**SZPITAL DZIECIĄTKA JEZUS.**

Bezpłatna porada lekarska dla przychodzących chorych. Wejście przez drzwi główne od Wareckiego placu.

Choroby zewnętrzne w ogóle.

Dr *Orłowski* codziennie od 10 do 11 godziny rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

We wtorki, czwartki i soboty od 11 do $11^1/_2$ godziny przed południem.

Choroby wewnętrzne.

Dr *Pogorzelski* codziennie od 9 do 10 godziny rano.

—

**Przyjmowanie chorych „W szpitalu świętego Rocha."**

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne—Dr *Stankiewicz.*

Choroby wewnętrzne—Dr *Obrębski.*

* W dniu 26 Marca bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 31, wyzdrowiało 29, umarło 2, pozostało 1599 (mężczyzn 784, kobiet 815), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 139, kobiet 160.

**Przyjechali:** — Jenerał-major *Korewo*, z Moskwy; rzeczywisty radca stanu *Kleczanowski*, z St. Petersburga.

**Wyjechali:** — Jenerał-major *Haller* do Wilna, konsul Angielski w Warszawie *Mansfield* do Anglji.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

*dnia 27 Marca (8 Kwietnia) 1874 roku.*

| Weksle. | | | Żądano Rs. | Żądano k. | Płacono R. | Płacono k. |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Berlin | 100 Tal. | 2 m. | 107 | 62½ | 107 | 32½ |
| " | " | 8 d. | 107 | 47½ | 107 | 17½ |
| Gdańsk | " | 2 m. | 107 | 55 | 107 | 25 |
| Hamburg | 300 B. Mk. | 2 m. | — | — | — | — |
| Londyn | 1Ft. Szter. | 3 m. | 7 | 24 | 7 | 22 |
| " | | kr. ter. | 7 | 24 | 7 | 22 |
| Paryż | 300 Frank. | 10 d. | 86 | 77½ | 86 | 47½ |
| " | | " | 86 | 77½ | 86 | 47½ |
| Wiedeń | 150 Zł. W. A. | 2 m. | 96 | 15 | — | — |
| " | à vista | | 96 | 90 | — | — |
| Petersburg | 100 Rsr. | 3 m. | 98 | 25 | — | — |
| " | " | 3 d. | 100 | | — | — |
| Moskwa | " | 1 m. | | | — | — |
| *Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.* | | | | | | |
| Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125 | | | — | — | 144 | 50 |
| Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100 | | | — | — | — | — |
| Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę | | | 88 | — | — | — |
| Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr. | | | — | — | — | — |
| Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztuko | | | — | — | — | — |
| Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100 | | | — | — | 70 | 50 |
| Akcje " " po 500 rs. | | | — | — | 75 | 75 |
| Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100 | | | 112 | 50 | — | — |
| Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej | | | — | — | — | — |
| Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100 | | | 100 | — | — | — |
| Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs. | | | — | — | — | — |
| Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100 | | | — | — | — | — |
| Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs. | | | — | — | — | — |
| Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250 | | | — | — | 223 | — |
| Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125 | | | 125 | — | — | — |
| Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500 | | | — | — | — | — |
| Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100 | | | 93 | 55 | 93 | 25 |
| Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1] | | | 94 | 20 | 93 | 90 |
| Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2] | | | 91 | 75 | 91 | 45 |
| 5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3] | | | 87 | 35 | 87 | 5 |
| " " II Serja | | | 86 | 75 | — | — |
| 5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4] | | | — | — | — | — |
| Listy likwidacyjne za rs. 100 [5] | | | 77 | 65 | 77 | 35 |
| 5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100 | | | — | — | — | — |
| i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100 | | | — | — | — | — |
| Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100 | | | 96 | 75 | 95 | 75 |
| Metaliki Lutowe za rs. 100 | | | — | — | 100 | — |
| " Sierpniowe za rs. 100 | | | — | — | 00 | 50 |
| Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100 | | | 165 | 50 | — | — |
| " " " ditto ostęplowana | | | — | — | — | — |
| " " " 1866 rs. 100 | | | 162 | — | — | — |
| " " " ditto ostęplowana | | | — | — | — | — |
| 5% Listy Zastawne Rosyjskie | | | — | — | — | — |

[1] Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. $17^1/_2$.

[2] Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. $47^1/_2$.

[3] Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. — k. 913.

[4] Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 2 k. $19^1/_2$.

[5] Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. $41^1/_2$.

# OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

## UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
## ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 1245. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Ogłasza, iż nadesłany drogą urzędową dowód zejścia Wojciecha, a po przejściu na wyznanie prawosławne Efima Kowalec z Warszawy pochodzić mającego, we wsi Kuratnie Minusińskiego okręgu, gubernji Jeuisiejskie zmarłego, przesłany został Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, celem odpowiedniego z art. 94 K. C. P. postąpienia.

Warszawa d. 18 Lutego (2 Marca) 1874 r.
Naczelnik Wydziału S. Krośnicki.

*N. D. 1963. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Płocku.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego iż na dobra niżej wymienione, zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę, do wysokości sum, poniżej przy każdych dobrach zamieszczonych, a mianowicie:

1. Dobra Bulkowo w powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 14,250.
2. Dobra Blinno w powiecie Rypińskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 14,100.
3. Dobra Wólka Łaniecka w powiecie Ciechanowskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 5,850.
4. Dobra Drobin w powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 28,750.
5. Dobra Dyblin w powiecie Lipnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 29,550.
6. Dobra Blichowo w powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 8,450.
7. Dobra Wempiły lit. A B w powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 10,900.
8. Dobra Zalesie Stare z przyległościami Zalesie Rosochate, Rosochate Kościelne Bb Zaremby Kusztale tudzież z częściami na Zarembach Skórzach Bieńkach i Kupninie w powiecie Ostrowskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 4,250.
9. Dobra Strachocino z przyległością Gręcino w powiecie Makowskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 10,600.

Zarzuty jakie przeciw obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione przez Stowarzyszonych być mogą, roztrząsane będą jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w przeciągu tygodni 5, a do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch od daty niniejszego ogłoszenia.

Płock d. 19 (31) Marca 1874 r.
Prezes, L. Komierowski.
Pisarz Skonieczny.

**N. D. 1964.** *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kielcach.*

Zawiadamia członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, że na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Kredytowe Serji I z r. 1869, obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej zamieszczonych, a mianowicie:

1. Dobra Oleśnica w powiecie Stopnickim, zamierzone obciążenie wynosić ma rs. 30,500.
2. Dobra Raszków w powiecie Włoszczowskim, zamierzone obciążenie wynosić ma rs. 20,200.
3. Dobra Przychody w powiecie Olkuskim, zamierzone obciążenie wynosić ma rs. 7,300.

Zarzuty jakieby przeciw obciążeniu w pomienionej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogły przez Stowarzyszonych, rozbierane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5, a do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch od daty niniejszego ogłoszenia.

Kielce d. 19 (31) Marca 1874 r.
Prezes E. Rożycki.
Pisarz Janczewski

## OTWARCIE SPADKOWE,
## ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 1790. Podpisany Patron w Warszawie pod Nr. 480 zamieszkały, jako Obrońca Ottolji z Wismontów Gubalskiej, w wykonaniu wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie w d. 6 (18) Marca 1873 r., wzywa osoby pretensje do spadku po niegdy Józefie Gubalskim b. Pocztalterze, w mieście Gombinie zmarłym, mieć mogące, aby takowe bądź przez podanie do Prokuratora Królewskiego przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, bądź podpisanemu Obrońcy przy złożeniu dowodów w ciągu miesiąca jednego od daty niniejszego ogłoszenia zameldowały, w razie bowiem przeciwnym pozostała wdowa w posiadanie spadku wprowadzoną będzie.

Wiktor Schrejer, Patron.

**N. D. 1649. Wójt Gminy Raciążek.**

Po śmierci: Gustawa-Adolfa (dwóch imion) Lau, zmarłego we wsi Słońsk, gminy Raciążek pozostał spadek w gotowiznie w ilości rs. 606 kop. 66. Do ostatecznego uregulowania tego spadku, zawiadamia niniejszem krewnych Laua aby z dowodami jakie mogą mieć do tego spadku, stawili się do Urzędu Wójta gminy Raciążek przed dniem 1 (13) Czerwca roku bieżącego, po upływie bowiem tego terminu, spadek zostanie wydany pozostałej matce Annie 1 ślubu Lau a 2 Kesler.

Raciążek d. 4 Marca 1874 r.
Wójt gminy Raciążek ( . . . . )
3—3 Pisarz gminy Romantowski.

## REGULACJE HYPOTECZNE.
## УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

*N. D. 1981. Trybunał Cywilny w Warszawie.*

Na żądanie Lejby Zyss, podaję do wiadomości że nieruchomości w Warszawie pod Nr. 167 i 502 położone, wywołane zostają do pierwiastkowej regulacji hypotecznej. Termin do uskutecznienia tego dzieła wyznacza się na dzień 3 (15) Lipca r. b. w którym to terminie strony interesowane, same osobiście lub przez pełnomocników należycie usprawiedliwionych, powinny się zgłosić z objawieniem praw swoich, do Karola Hube Pisarza Kancelarji Hypotecznej miasta Warszawy a to pod prekluzją ustawą hypoteczną z r. 1818 zagrożoną.

Warszawa d. 15 (27) Marca 1874 r.
Prezes, Janczewski.
Sekretarz Grabiński.

## LICYTACJE. — ТОРГИ.

*N. D. 1843. Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 15 (27) Kwietnia r. b. o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w Sali posiedzeń Magistratu licytacja głośna in plus, na rozebranie domku w którym dawniej mieściła się służba poboru opłaty rogatkowego, położonego za rogatką Marymontską, oraz na kupno pozostałego po rozebraniu tegoż domku materjału, oszacowanego podług anszlagu na rubli trzydzieści.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiebierstwo zgłoszą się w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, wraz z kwitem Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 6 i na koszta ogłoszenia rs 10, które nie utrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki i anszlag dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 18 (30) Marca 1874 r.
2—3

*N. D. 1958. Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 18 (30) Kwietnia r. b. o godzinie 12-tej w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na wystawienie szop i pomostów na placu Magazynu Bankowego w Warszawie, przy ulicy Nowogrodzkiej położonym, w ciągu lat trzech, t. j. 1874, 1875 i 1876, do targu S-to Jańskiego na skład wełny potrzebnych, od sumy rs. 376 kop. 18 wyraźnie rubli trzysta siedmdziesiąt sześć kopiejek osmnaście rocznie, wykazem kosztów obliczonej i w warunkach do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny k. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą, jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit kasy głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 113 i na koszta ogłoszenia rs. 15, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji oraz anszlag i plany, są do przejrzenia w Wydziale administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji

Wskutek ogłoszenia z dnia... podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się wystawienia szop i pomostów, na placu Magazynu Bankowego, w Warszawie, przy ulicy Nowogrodzkiej położonym, w ciągu lat trzech to jest 1874, 1875 i 1876 do targu S-to Jańskiego, na wełnę potrzebnych, za sumę anszlagową rubli 376 k. 18 rocznie (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 113 i na koszta ogłoszenia rs. 15 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N. (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 22 Marca (3 Kwietnia) 1874 r.
1—3.

*N. D. 1234. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Siedleckiej.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie artykułu postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

1. Dobra Blizocin po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami, w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami, w okręgu i powiecie Radzyńskim Gubernji Siedleckiej, położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 534 kop $63^1/_2$, vadium do licytacji rs. 2,250, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13,320, termin przedaży d. 19 (31) Sierpnia 1874 r. przed Rejentem Kancelarj Ziemiańskiej Feliksem Bielawskim.

2. Dobra Janopol (Bołdowskiego) po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami w wykazie hypotecznym wymienionemi tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami w okręgu Żelechowskim powiecie Garwolińskim gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 885 kop $47^1/_2$, vadium do licytacji rs. 2,925, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,133 kop. 33, termin przedaży d. 19 (31) Sierpnia 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Feliksem Bielawskim.

3. Dobra Kupony po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami w okręgu i powiecie Bialskim gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rsr. 187 kop 98, vadium do licytacji rs. 825, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,140, termin przedaży d. 19 (31) Sierpnia 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Andrzejem Wrotnowskim.

4. Dobra Wierzchowiny po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami, w wykazie hypotecznym wymienionemi tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami w okręgu i powiecie Radzyńskim gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 374 kop. $58^1/_2$, vadium do licytacji rs. 1,080, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 33,293 kop. 25, termin przedaży d. 19 (31) Sierpnia 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Ludwikiem Rylskim.

5. Dobra Zahayki po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe z przyległościami w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami w okręgu i powiecie Włodawskim gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rsr. 1,013 kop. 99, vadium do licytacji rs. 2,625, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 20,759 kop. $62^1/_2$, termin przedaży d. 19 (31) Sierpnia 1874 r., przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Ludwikiem Rylskim.

6. Dobra Żebrak, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami, w okręgu i powiecie Siedleckim, gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia przedaży wynoszą rs. 165, kop. 63, vadium do licytacji rs. 900, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,149 kop $37^1/_2$, termin przedaży d. 19 (31) Sierpnia 1874 r. przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Feliksem Bielawskim.

Nowonabywca ma prawo z postąpionego szacunku potrącić pożyczkę Towarzystwa w takiej ilości, jaka w dniu przedaży po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia, a mianowicie: z dóbr Janopol rsr. 4,397 kop. 43, Kupony rs. 727 kop. 35 $^1/_2$, Wierzchowiny rs. 1,965 kop. $56^1/_2$.

Vadium do licytacji oznaczone złożone być winno w gotowiznie, dozwala się jednak przystępującemu do licytacji złożyć takowe w listach zastawnych lub listach likwidacyjnych z właściwemi kuponami, lecz w takiej ilości, by wartość rzeczywista złożonych listów obliczając temczasowo według ostatniego kursu giełdy Warszawskiej wyrównywała sumie vadialnej w gotowiznie oznaczonej.

Przedaże wzmiankowane będą odbywać się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej. Gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzony, przedaż odbędzie się w jego kancelarji przed innym Rejentem, który go zastąpi.

Uprzedza interesantów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadło święto kościelne, lub uroczystość galowa dworska pierwszego rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w kancelarji tegoż samego Rejenta.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biórze Dyrekcji Szczegółowej.

*Ostrzeżenie.* W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku konkurentów, druga i ostatnia przedaż od zniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi (art. 25 postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Siedlce d. 4 (16) Lutego 1874 r.
Prezes, J. Kuszell.
1—3 Pisarz, Tchorzewski

*N. D. 1968. Rząd Gubernjalny Lubelski.*

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 22 Kwietnia (4 Maja) r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w biórze Rządu Gubernialnego Lubelskiego, publiczna licytacja przez opieczętowane deklaracje, na oddanie w entrepryzę na perjod 1874 roku konserwacji 21 wiorst 200 sażenow bitej, Nadwiślańskiej gubernialnej drogi, w powiecie Nowo-Alexandryjskim, od sumy anszlagowej rs. 4494 kop. 11 in minus.

Konkurenci życzący przyjąć na siebie to przedsiębierstwo, obowiązani są przed upływem terminu naznaczonego do tej licytacji, i to najpóźniej do godziny 12 w południe, złożyć osobiście na ręce Sekretarza Rządu Gubernialnego, lub też nadesłać pocztą, deklaracje opieczętowane podług wzoru poniżej zamieszczonego, na papierze stemplowym ceny 70 kop., z dołączeniem do takowej kaucji wyrównywającej $^1/_{10}$ części sumy anszlagowej.

Szczegółowe warunki licytacyjne, oraz kosztorys mogą być przeglądane codziennie w wydziale Administracyjnym Rządu Gubernialnego Lubelskiego, z wyjątkiem świąt i dni galowych.

Wzór do deklaracji

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 20 Марта за N. 2600 я нижеподписавшійся, обязываюсь взять въ подрядъ ремонтъ въ 1874 году 21 версты 200 саженей шоссейныхъ участковъ Надвислянской Губернской дороги въ Ново-Александрійскомъ уѣздѣ, за сумму (выписать словами) и подвергаюсь всѣмъ извѣстнымъ мнѣ условіямъ сего подряда. Залогъ въ количествѣ 450 руб. при семъ прилагаю, который въ случаѣ неоставшихся за мною торговъ, самъ получу или прошу выслать на мой счетъ въ N.

Мѣсто жительства моего въ N. писалъ въ N. дня N. мца N года.

(подписать имя и фамилію).

Lublin d. 20 Marca (1 Kwietnia) 1874 r.
Radca . . . . . .
Referent, Biernacki.

*N. D. 1772. Zarząd XI Okręgu Komunikacji.*

Podaje do powszechnej wiadomości że 5 (17) Kwietnia 1874 r. o godzinie 12 z południa odbytą będzie w ogólnem zebraniu Zarządu licytacja, a 9 (21) Kwietnia tegoż roku również o godzinie 12 z południa przetarg; na dostawę umundurowania dla 22-ch stróży przy kanale Augustowskim, poczynając in minus od sumy 233 rs. 97 kop.

Licytanci przy podaniu napisanem na papierze stemplowym ceny właściwej, obowiązani są złożyć dowód legitymacyjny i kaucją wyrównywającą $^1/_3$ części wyżej wskazanej sumy, to jest rs. 80.

Kaucja może być złożoną w gotowiźnie lub w papierach publicznych procentowych po kursie oznaczonym przez Ministerstwo Finansów.

Licytanci mogą codziennie z wyłączeniem dni galowych i świątecznych od godziny 9 z rana do 3 po południu przeglądać i kopiować w biurze Zarządu XI Okręgu Komunikacji.

Warszawa d. 15 (27) Marca 1874 r.
Naczelnik Okręgu, A. Krejsler.
Naczelnik Wydziału, Stępiński.
2—2 Buchalter Brześciański.

*N. D. 1839. Urząd Leśny Łuków.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 18 (30) Kwietnia r. b. w Kancelarji tegoż Urzędu we wsi Jagodne, gminy Dąbie, powiatu Łukowskiego, odbywać się będzie głośna licytacja o godz. 12 w południe, na sprzedaż drzewa z cięć rocznych, a mianowicie:

1) Drzewo z cięcia № 8 obrębu Brzozowica od sumy 162 rs. 2 kop.
2) Drzewo działki *a*) cięcia № 6 obrębu Wołyńce od sumy 199 rs. 46 kop.
3) Drzewo działki *b*) cięcia Nr. 6 obrębu Wołyńce od sumy 242 rs. 85 kop.
4) Drzewo działki *a*) Nr. 3 obrębu Jata od sumy 286 rs. kop. 70.
5) Drzewo działki *a*) Nr. 4 obrębu Krzywybór od sumy 619 rs. 79 kop.
6) Drzewo działki *a*) Nr. 7 obrębu Zdżary od sumy 91 rs. $32^1/_2$ kop.

Razem 1,602 rs. $14^1/_2$ kop.

Kaucja wymaganą jest w sumie wyrównywającej $^1/_{10}$ części wartości każdego cięcia. O innych warunkach można się dowiedzieć w Urzędzie Leśnym każdodziennie w godzinach biórowych.

Łuków d. 8 Marca 1874 r.
Starszy Nadleśniczy, Gumiński.

**Wzór do deklaracji.**

Вслѣдствіе объявленія Луковскаго Лѣснаго Управленія отъ 8 Марта 1874 г. симъ заявляю что обязываюсь купить лѣсъ (прописать лѣсосѣку, дѣлянку дачу) Луковскаго Лѣсничества за сумму (прописью) на усл поименныхъ извѣстныхъ мнѣ условіяхъ.

Квитанцію Nr. Казначейства на внесенный залогъ наличными въ сумѣ (прописью) при семъ представляю; въ случаѣ неустойки на торгахъ залогъ этотъ получу самъ (или прошу выслать на мой счетъ въ Nr. по мѣсту моего жительства (Писалъ въ N. мца 1874 г.

(Подпись конкурента)

2—3

*N. D. 1965. Wójt Gminy Kościelec (Powiatu Kolskiego).*

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że na zasadzie uchwały rady familijnej z dnia 20 Marca (1 Kwietnia) r. b., potwierdzonej przez Radę Gminy Kościelec, odbywać się będzie w biórze tejże gminy w dniu 15 (27) Maja r. b. o godzinie 11 z rana publiczna głośna licytacja na sprzedaż osady, zawierającej 42 morgów, 150 prętów, łącznie z zabudowaniami, zapisanej w tabeli likwidacyjnej wsi Leszcze pod Nr. 6, należącej do sukcessorów Chrystjana Klass, a to celem ich spłacenia.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,500 in plus.

Konkurenci przystępujący do licytacji obowiązani są złożyć vadium w sumie rs. 250 oraz świadectwo o należeniu do stanu włościańskiego.

Szczegółowe warunki mogą być przeglądane w biórze Urzędu Gminnego w czasie biórowym.

Kościelec 21 Marca (2 Kwietnia) 1874 r.
Wójt Gminy, Osiński.

N. D. 1992. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Zarządu Warszawskiej gminy Starozakonnych, dawniej Dozoru Bużniczego okręgów Warszawskich w osobie doktora Ludwika Natansohna, prezydującego, działającego w Warszawie pod Nr. 2407/8 urzędującego zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józef Kirszrota Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 663/4/5 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 750 z procentem od d. 22 Lipca (3 Sierpnia) 1873 r. i kosztów od Karola i Teodora Milenbach mieletnich i Fajgi Lichtszejn Judki Lichtszejn żony, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1008*a* położonej tamże zamieszkałych, protokułem Aleksandra Gawryłow Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 28 Września (10 Października) 1873 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymusowego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie narożnie przy ulicach Krochmalnej i Ciepłej pod Nr. 1008*a* hypotecznym, a pod Nr. 25 policyjnym, w jurisdikcji Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, w cyrkule policyjnym i administracyjnym 7, na gruncie emphiteutycznym, z którego opłaca się na świętym Marcin każdego roku po rs. 1 kop. 95 czynszu, położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników należąca i w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości na głębokość około łokci 140, a na szerokość około łokci 22 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom parterowy drewniany, z facyjatkami blachą i w części gontem kryty jeden komin murowany mający.
2. Komórka drewniana gontem kryta.
3. Komórka albo stajnia z desek deskami i blachą kryta.
4. Komórka z bali deskami kryta.
5. Kloaka z desek deskami kryta.
6. Gołębnik drewniany z desek deskami kryty.
7. Studnia cembrowana deskami i kamieniami przykryta.
8. Parkan z furtką z desek.
9. Ogród warzywny i fruktowy w którym jest drzew dzikich i owocowych 11, oraz kilka krzewów bzu.

W nieruchomości tej jest 6 lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu niszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Józefa Kirszrot Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie, pod Nr. 663/4/5 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Stanisława Miłobędzkiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Janowi Swieszewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 9 (21) Października 1873 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 12 (24) Października 1873 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydz. I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 2 (14) Stycznia 1874 r.

Sprzedażą kierować będzie Józef Kirszrot Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 26 Paźdz. (7 Listop.) 1873 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 26 Paźdz. (7 Listop.) 1873 r.
R. Linowski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków w dniach 2 (14), 16 (28) Stycznia i 30 Stycznia (11 Lutego) 1874 r., Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tymże dniu 30 Stycznia (11 Lutego) 1874 r. zapadłym, termin do przygotowczego przysądzenia nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1008a położonej, na dzień 14 (26) Marca 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 750 w terminie zaś ostatecznego przysądzenia od tegoż szacunku lub $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego, vadium wynosi rs. 750.

Warszawa d. 4 (16) Lutego 1874 r.
R. Linowski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 1008a w Warszawie położona, przysądzoną została przygotowawczo Józefowi Kirszrotowi Adwokatowi za sumę rs. 750, a nadto Trybunał wyrokiem w tymże dniu 14 (26) Marca r. b. wydanym, termin do ostatecznej sprzedaży wyznaczony został na dzień 25 Kwietnia (7 Maja) 1874 r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 14 (26) Marca 1874 r.
R. Linowski.

N. D. 1999. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Ignacego Ciszewskiego Obywatela w Warszawie pod № 1362 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Henryka Hoffman Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod № 1771*a* zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 3,000 z procentem od d. 23 Grudnia 1872 r. (4 Stycznia 1873 r.) z możnością potrącenia rs. 50), oraz kosztów od Franciszki z Podleśnych Taczanowskiej, Włodzimierza Taczanowskiego małżonki, obywatelki właścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2496*a* położonej, tamże zamieszkałej, protokołem Alexandra Gawryłow Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 6 (18) Marca 1874 r., sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Dzielnej pod Nr. 2496*a* hyp., zaś pod Nr. 32 pol., pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie w Cyrkule policyjnym V i VI Powązkowskim, na gruncie emphiteutycznym, z którego opłaca się rocznie czynszu rs. 1 kop. 5 położona, prawem własności do exekwowanej dłużniczki Franciszki z Podleśnych Włodzimierza Taczanowskiego małżonki należąca i w tejże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadr: 1440 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania.

1. Dom o parterze i jedném piętrze masiv murowany pod połową którego są piwnice, blachą kryty, trzy kominy murowane mające.
2. Komórka z bali gontami kryta.
3. Śmietnik.
4. Komórki z bali deskami kryte.
5. Oficyna drewniana o parterze i jednym piętrze blachą kryta, dwa kominy murowane mająca.
6. Dół na wapno.
7. Studnia cembrowana z pompą żelazną.
8. Podwórze tylko przy ścianach i rynsztoki wybrukowane.

W nieruchomości tej jest 17 lokatorów z imion i nazwisk w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Henryka Hoffman Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1771*a* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu, na ręce Cyprjana Jastrzębskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Janowi Swieszewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 9 (21) Marca 1874 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 9 (21) Marca 1874 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I, o godzinie 10 z rana, dnia 6 (18) Maja 1874 r.

Sprzedażą kierować będzie Henryk Hoffman Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 23 Marca (4 Kwietnia) 1874 r.
w z. Sekretarz Trybunału, Grabiński.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 23 Marca (4 Kwietnia) 1874 r.
w z Sekretarz Trybunału, Grabiński

N. D. 2000.

Podpisany Patron Trybunału Cywilnego Warszawskiego w Warszawie pod N. 1774 zamieszkały zawiadamia i ogłasza niniejszem, iż na żądanie Julji z Adamskich Spingiewicz Wojciecha Spingiewicza obywatela żony, do działania bez asystencji i upoważnienia męża wyrokami Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego z dnia 9 (21) Maja 1873 r. oraz Rządzącego Senatu z dnia 8 (20) Września t. r. wyiegitymowanej, w Warszawie pod Nr. 1768 zamieszkałej, przeciwko Wojciechowi Spingiewiczowi obywatelowi w m. Włocławku Gub. Warszawskiej zamieszkałemu przy obronie Józefa Piwońskiego Adwokata; zapadły w Trybunale Cywilnym Warszawskim dwa wyroki: pierwszy z d. 6 (18) Listopada 1873 r. sprzedaż nieruchomości N. 158 w m. Włocławku w drodze działów, opinję biegłych i taksę nakazujący, drugi z dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1873/4 r. opinję i taksę biegłych zatwierdzający, obu rygorem tymczasowej egzekucji opatrzone.

Na podstawie przeto powyższych wyroków sprzedaną będzie przez publiczną sądową w drodze działów licytacji przed W. Karolem Hejnrich Sędzią Trybunału Cywilnego Warszawskiego Delegowanym w Wydz. I tegoż Trybunału odbyć się mającą.

NIERUCHOMOŚĆ № 158,

dawniej 142 w m. Włocławku Gub. Warszawskiej położona przy ulicy Kowalskiej na gruncie emfiteutycznym z którego tytułem czynszu opłaca się rocznie do Kasy m. Włocławka k. $36^1/_2$, in recognitionem domini directi.

Nieruchomość tę składają następujące zabudowania i przedmioty:

a) Dom frontowy masiv murowany z cegły palonej na wapno, kryty dachówką holenderką.
b) Jatka z drzewa stawiana.
c) Oficyna w podwórzu masiv murowana.
d) Stajnia i komórki drewniane.
e) Kloaki drewniane.
f) Sztachety w około ogrodu drewniane długie łokci 37, wysokie łokci 2, cali 12.
g) Brama wjezdna od ulicy.
h) Drzewa owocowe w ogrodzie.
i) Bruk na całem podwurzu łokci kwadr. 399.
k) Grunt pod całą nieruchomością łokci kwadr. 1,354.

Wartość ogólna powyższych przedmiotów taksą biegłych wykryta wynosi rs. 2,347 kop. $5^1/_2$ i od takiej też sumy licytacja rozpocznie się.

Po odbyciu w dniu 14 (26) Stycznia 1874 r., pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia tej nieruchomości na d. 27 Lutego (11 Marca) 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczony został, i odbędzie się przed W. Karolem Hejnrich Sędzią Trybunału Cywilnego Warszawskiego Delegowanym w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału Wydz. I.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży przejrzany być może w Kancelarji Pisarza Wydz. I Trybunału Cywilnego Warszawskiego i u podpisanego Obrońcy w jego Kancelarji w Warszawie przy ulicy S-to Jerskiej pod № 1774 (20)

Warszawa d. 14 (26) Stycznia 1874 r.
Józef Kleczkowski, Patron.

Po odbyciu w dniu 27 Lutego (11 Marca) 1874 r. drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia tej nieruchomości, termin do jej ostatecznego i stanowczego przysądzenia na d. 15 (27) Marca 1874 r. został wyznaczony. Gdy termin jak wyżej dla braku licytantów do skutku nie doszedł, Trybunał Cywilny Warszawski wyrokiem z dnia 21 Marca (2 Kwietnia) 1874 r. taksę biegłych o $^1/_4$ obniżył i nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 16 (28) Kwietnia 1874 r. godzinę 2 z południa w Wydziale I Trybunału wyznaczył. W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1565 jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego. Vadium do licytacji wymagane wynosi rs. 750. Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży przejrzanym być może w miejscach i u osób wyżej wskazanych.

Warszawa d. 26 Marca (7 Kwiet.) 1874 r.
Józef Kleczkowski, Patron.

N. D. 2003. Komornik przy Trybunale Cywilnym w Warszawie. Ogłasza: że prawni zajęte jako to: garderoba męzka, kołdry sławuckie i t. p. w dniu 29 Marca (10 Kwietnia) 1874 r. o godzinie 10-ej z rana na targu za Żelazną bramą w Warszawie przez publiczną głośną in plus licytację sprzedane będą.

*H. Kwiliński*, Komornik.
(ulica Bielańska Nr. 14 nowy)

N. D. 2007. W dniu 29 Marca (10 Kwiet.) 1874 r. o godz. 9 rano na targu Grzybów w Warszawie, garnitur mebli machoniowych tegoż dnia o godz. 4 w wieczór na targu za Żelazną bramą, kolumna, 3 albumy z fotografiami, lanszaft krzyżową robotą, statua z kloszem i konsolką sprzedane zostaną przez publiczną licytację, jako zajęte w drodze egzekucji Sądowej.

*Juljan Ostrowski*, Komornik p. T. C w W.

## LISTY GOŃCZE.
## СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 1630. Sąd Policji Poprawczej w Brześciu Kujawskim. Wzywa wszelkie władze tak wojenne jak i policyjne, nad porządkiem w kraju czuwające, aby zwróciły baczną uwagę, na ukrywającego się od wymiaru sprawiedliwości Franciszka Nowakowskiego o kradzież obwinionego, mieszkającego ostatnią razą we wsi Borysławice gminie Lubotoń powiecie Kolskim wrazie zaś zatrzymania takowego, zechciały dostawić go do tutejszego lub najbliższego Sądu dla wymiaru sprawiedliwości.

Rysopis Franciszka Nowakowskiego: lat 39, wzrost średni, włosy ciemno-blądo, oczy niebieskie, nos i usta mierne, twarz okrągła, znaków szczególnych żadnych.

Brześć-Kujawski d. 5 (17) Marca 1874 r.

N. D. 1818. Sąd Policji Poprawczej w Kielcach. Wzywa wszelkie władze tak wojskowe jak i cywilne aby Marjannę Marszałek żonę owczarza ze wsi Boleścice gminy Sendziszów, powiatu Andrzejewskiego gubernji Kieleckiej lat 35 wzrostu więcej średniego, twarzy okrągłej, włosów ciemnych, oczu siwych, nosa i ust zwyczajnych i dość silnej budowy ciała o kradzież obwinioną z miejsca zamieszkania zbiegłą przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającą się śledziły, za ujęciem przyaresztowały i pod ścisłą strażą do Sądu tutejszego lub najbliższego dostawić raczyły.

Kielce d. 6 (18) Marca 1874 r.

## ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.—OGŁOSZENIA PRYWATNE.